

[Holger Larsen.]

valideunderstøttelserne op, saaledes at Invaliderrentenyderne faar, hvad de skal have. Forholdet er jo det, at naar Retten træffer en Beslutning om Invaliditet, saa tager denne Beslutning Sigte paa, at den paagældende Invalid har $\frac{1}{3}$ af sin Arbejdsevne tilbage, men Retten blander sig ikke i, om Invaliden ogsaa er i Stand til at udnytte denne ene Trediedel af sin Arbejdsevne, og det vil meget, meget ofte i Praxis vise sig, at Invaliden ikke er i Stand til at udnytte denne ene Trediedel. Det har Samfundet hidtil ikke brudt sig noget om, men jeg skulde mene, at man bliver nødt dertil. Nu har dette sin Vanskelighed, det skal jeg villigt erkende, og det en Vanskelighed af dobbelt Art. Først dette, at det er vanskeligt i København, i Byerne i det hele taget, at følge Invaliderne saa nøje, at man kan se, om de nu ogsaa er i Stand til at udnytte denne ene Trediedel af deres Arbejdsevne, og derfor er disse Invalidere, om ikke fuldt, saa dog i nogen Grad dækket ved de højere faste Takster i Lovforslaget. I en Landkommune, hvor man som Regel ikke har mere end en 3—4—5 Invalidere, vil man altid kunne følge dem og se, om de kan udnytte deres Arbejdsevne, og dertil kommer, at i en Landkommune har disse Invalidere langt vanskeligere ved at skaffe sig et Erhverv; de lettere Pladser, der findes i Byerne med Budtjeneste og den Slags Ting, har man ikke saa mange af ude paa Landet, og derfor vil jeg mene, at som Lovforslaget nu er affattet, vil Landkommunerne kunne dække ogsaa den sidste Trediedel, det, som Invaliden ikke faar Dækning for gennem de faste Takster og heller ikke kan skaffe sig gennem Arbejde. Og her er det jo ikke Lovforslagets Tanke, at man skal hæfte sig ved 540 eller 504 Kr.; det er ikke Tanken, at disse Invalidere kun skulde have disse Beløb; Tanken er, at de skulde have den sidste Trediedel dækket, hvis de ikke er i Stand til at udnytte denne Trediedel.

Her bliver altsaa Tale om Understøttelser op til 700—800—900 Kr., og det vil man være i Stand til at yde, der vil være Penge nok dertil. Spørgsmaalet bliver da blot dette, om man har Tillid til Kommunerne. Hvis man har Tillid til Kommunerne, vil man være langt bedre tjent med denne Ordning, end hvis man havde faaet et højere fast Beløb. Og nu skal jeg erkende, at jeg har jo en Fortid, og jeg har i denne Fortid adskillige Gange udtalt Mistillid til Kommunerne, og den er ikke helt forsvundet, det skal jeg ogsaa erkende. Jeg maa dog Sandheden tro sige, at det

store Antal af Kommunerne i vort Land har jo altid handlet saaledes, som de skulde, hvad jeg ogsaa altid har bemærket, men der har været nogle Kommuner, og der har navnlig været en enkelt Egn i vort Land, hvor man syntes at have vanskeligt ved at følge med de andre, naar det drejede sig om at udnytte den sociale Lovgivning, og her tænker jeg naturligvis paa de Procentbeløb, der findes i den nuværende Lov.

Nu har der hidtil været en Forskel med Hensyn til Refusionen, men herefter bliver Forholdet dette, at den Kommune, der bestemmer, at Invaliden eller den gamle skal have Tillæget, kun skal udrede $\frac{1}{7}$ af Beløbet; den skal vel senere deltage i at bære de $\frac{2}{7}$, medens Staten afholder de $\frac{4}{7}$, men disse $\frac{2}{7}$ vil dog efter Refusionsreglerne blive fordelt paa en langt, langt mere retfærdig Maade end nu, saaledes at de velhavende Kommuner kommer til at betale deres Del. Deri ligger der en Opfordring, som man ikke skal agte ringe, til Kommunerne til at give disse Tilskud i højere Grad end hidtil.

Men alligevel vil jeg jo helst være paa den sikre Side, og derfor glædede det mig at se et Interview med den højtærede Minister, hvori han gør opmærksom paa, at han ikke havde noget imod, men var villig til paa en eller anden Maade at sikre, at ingen Invalid skulde faa mindre — undtagen naturligvis hvor det hænger sammen med højere Indtægter paa anden Maade. Denne Udtalelse hilser jeg med Glæde, og jeg skulde tro, at man i det kommende Udvalg — jeg er knap saa sangvinsk som Ministeren, der mente, Forslaget kunde vedtages uden Udvalg, jeg tror, vi faar et Udvalg, og jeg vilde mene, at vi der bør tage denne Tanke op til Overvejelse.

For det er jo ikke nok for Invaliderne, om de 1100—1200 Kommuner stiller sig velvilligt, giver Invaliden Dækning for, hvad han ikke kan faa gennem Udnyttelse af sin Arbejdsevne, men jeg vilde jo ogsaa gerne sikre de Invalidere, der bor i disse enkelte andre Kommuner, der kunde være Tale om, og jeg kunde derfor tænke mig, at man i det kommende Udvalg maatte tage denne Tanke op til Overvejelse.

I denne Forbindelse skal jeg nævne, at i smaa Kommuner, som ikke har mere end 10 Rentenydere, er det Beløb, man har til Tillæg, 5 pCt. af Renternes Grundbeløb, jo ikke ret meget, men det har man været opmærksom paa, idet der er kommet den Bestemmelse ind, at saa kan man faa Lov til at yde mere. Jeg skulde derfor mene, at man, hvis disse Takster vedtages, hvad